

висококомеханізованого і автоматизованого обладнання, верстатів-автоматів з програмно-числовим управлінням, робототехніки. Персонал у таких випадках, як правило, віддалений від робочих органів такого обладнання (захищений відстанню) і позбавлений необхідності тривало перебувати в зоні його дії (захищений часом). До того ж сучасне обладнання конструктивно забезпечується системами різних захистів, покликаних унеможливити травматизм і шкідливий вплив технологічного процесу на працівників.

Так, як у цеху з ремонту та технічного огляду локомотивів, проводяться зварювальні та малярні роботи, необхідно оснастити приміщення вентиляційною системою для зменшення впливу шкідливих та небезпечних речовин при цих роботах, так як теперішня система застаріла і не справляється, у зв'язку зі збільшенням обсягів робіт.

Для створення нормальних умов роботи у цеху рекомендовано змінити загальне освітлення цеху, що задовольняє нормам.

Надзвичайні ситуації на транспорті досить часто бувають чреваті важкими екологічними наслідками. У багатьох випадках аварії супроводжуються отруєнням людей, зараженням води, ґрунту і атмосфери аміаком, хлором, кислотами та ін. Аварійні ситуації часто загострюють екологічні проблеми навколишнього середовища. Виникає необхідність захисту населення і природного середовища, щоб несприятлива екологічна обстановка, що виникла в результаті аварії на транспорті, не позначилася негативно на здоров'я, тривалості життя і репродуктивних можливостях людей, що опинилися або працюють в межах небезпечної зони.

Запропоновані заходи дозволять значно підвищити рівень пожежної і техногенної безпеки об'єкту, оскільки спрямовані на виключення можливості виникнення аварій і пожеж у будівлях і спорудах і обмеження їх наслідків.

Федотова Ю. В., канд. економ. наук, доц.,
*Харківський національний університет міського
господарства імені О. М. Бекетова, Україна*

ГЛОБАЛЬНІ МІСТА У СВІТОВІЙ ЕКОНОМІЦІ

Сучасний етап розвитку суспільства можна охарактеризувати як час великих міст. Агломерації стають авторитетними суб'єктами у сфері світової політики, бізнесу, культури та науки. Актуальність дослідження цієї проблеми визначається, з одного боку, очевидною зростаючою роллю міст у світі, а з іншого – складністю управління соціокультурними процесами, що відбуваються у таких системах.

Різноманітність термінів, які характеризують великі міста, відображає наявність значної кількості підходів до їх вивчення. Паралельно з терміном «глобальне місто» вживаються такі дефініції, як «світове місто», «мегамісто», «мегалополіс», «місто першого порядку», «альфа, бета, гама-міста», «метрополіс», «гетерополіс» та ін.

Професор Чиказького університету С. Сассен вважає, що у ХХ столітті серед найкрупніших міст стати виділятися особливі мегаполіси, що мають чималі фінансові, управлінські, інформаційні та політичні функції. Такі міста авторка називає «глобальними». С. Сассен будує свою концепцію на аналізі Нью-Йорка, Лондона і Токію. На її думку, глобальні міста – це стратегічні центри концентрації господарської діяльності, управління транскордонними фінансовими потоками та надання високотехнологічних послуг [1, с. 62].

Сьогодні до основних характеристик сучасного глобального міста належать наступні. По-перше, це концентрація процесів управління та формування політики світової економіки в одному місті (прикладом є Вашингтон). Друга характеристика пов'язана з тим, що такі міста є великими фінансовими центрами, центрами надання спеціалізованих послуг, які мають значний вплив на економічний розвиток, та провідними глобальними товарними ринками (Лондон), а також центрами розташування індустрії розваг – мистецтва, моди, телекомунікаційних компаній міжнародного значення (Нью-Йорк). Третя характеристика полягає у здатності таких міст приваблювати й розміщувати на своїй території головні офіси транснаціональних корпорацій, великих іноземних компаній (Токію), а також провідних неурядових та урядових організацій (Нью-Йорк).

До топ-глобальних міст світу сьогодні належать зазначені вище Нью-Йорк, Вашингтон, Лондон, Токію, а також Париж, Гонконг, Лос-Анджелес, Чикаго, Пекін, Сінгапур.

Як стверджує Німченко Н. С., «...найчастіше провідні глобальні міста прагнуть до високої спеціалізації в обслуговуванні певного набору глобальних ринків і глобальних фірм» [2]. Автор підкреслює, що єдиного глобального міста не існує.

Для розмежування глобального міста та міста, зазначає Німченко Н. С., застосовують різні критерії. У кожного міста є своя матеріальність, політичність, соціальність, свій родовід. Розвиток функцій глобального міста, ендогенний характер динаміки й обумовленість економічної глобалізації простором міста є стратегічною, але не всеосяжною подією [2]. Можна вивчати функції глобального міста, не вивчаючи для цього все місто цілком.

Отже, особливою рисою, що відрізняє глобальні міста, є те, що вони являють собою взаємозалежну систему, частково ізольовану від тих країн, де вони розташовані.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Скавронська І. Світові і глобальні міста: подібності та відмінності / І. Скавронська [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://skhid.com.ua/article/view/26690>
2. Німченко Н. С. методичні аспекти концепції глобального міста / Н. С. Німченко [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.vestnikdnu.com.ua/archive/201482/197.html>